

Rozhled 5

Činnost CED se uskutečňuje za finanční podpory MK ČR. Statutární město Brno finančně podporuje Centrum experimentálního divadla, příspěvkovou organizaci.

- 2 Lubomír Kerndl – Půjčovna snů / obrazy, kresby, socha / Galerie HaDivadla / obr. 1
- 2 Pavel Tasovský – Tvary a barvy železa / Divadlo U stolu – 12 hodin pro...
- 2 Neobyčejný svět aneb Cesta za hranice barev / Galerie HaDivadla
- 2 Jakub Čáp – Černobílé fotografie / Galerie Lužánky
- 3 Všichni jsme stvořeni z lásky / mezinárodní výstava surrealismu / Galerie Katakomby
- 3 Marie Lukáčová – Město / Galerie Lužánky
- 4 Kreativní centrum kultury a vzdělanosti: Radek Michálek, Vladimír Kiseljov, Jaroslav Fišer / Galerie Třináctka
- 5 „Donekonečna“ / benefiční aukce panenek pro projekt UNICEF / Křížová chodba na Nové radnici / obr. 2
- 6 Sochař František Varga, malíř Radovan Kraus / Galerie Galapa / obr. 3
- 7 Miroslav Štolfa – Rozhraní skutečna / malba / Galerie Provázek
- 7 Jiří Zykmond – Centrální šatna / fotografie / Galerie Provázek
- 7 Kateřina Dubovcová – 21 gramů duše / fotografie, malba, kresba / Galerie Katakomby / obr. 4
- 7 Miroslav Burša – Dřevěné opalované sochy / Galerie Hády
- 8 Zbyšek Macháček – Hledání / malby, dřevěné objekty / Galerie Katakomby / obr. 5

SLOUPEK

Vážení příznivci výtvarného umění, od 5. čísla informačního zpravodaje o výstavách dochází k jedné malé, pro čtenáře zcela nepodstatné, změně. Zatímco první dvě čísla vydaná pod názvem Rozhled Galerie Katakomby byla spíše interním materiálem určeným návštěvníkům této galerie, čísla 3 a 4 byla již koncipována jako obecnější tiskovina mající za cíl informovat širší veřejnost o výtvarném dění v Brně a nejbližším okolí. Obě tato čísla byla do jisté míry čísla „průzkumnými“, osahávajícími si terén, na kterém by tato periodika mohla existovat. Tak Rozhled číslo 5 je již řádně registrován na Ministerstvu kultury a v periodicitě po třech měsících bude plnit své předsevzetí: informovat o co největším počtu v Brně pořádaných výstav. Přejme si, aby se tento záměr vydařil.

Výstavní subjekty zahrnuté v tomto čísle:

Galerie Katakomby

CED, p. o., Zelný trh 9, Brno
www.galerie-katakomby.cz

Galerie Provázek

Zelný trh 9, Brno
www.provazek.cz

Galerie HaDivadla

Poštovská 8D, Alfa pasáž, Brno
www.hadivadlo.cz

Divadlo U stolu

Zelný trh 9, Brno
www.divadloustolu.cz

Galerie Třináctka

Pánská 13, Brno
www.trinactkabrno.cz

Křížová chodba Nové radnice

Dominikánské nám.1, Brno
www.brno.cz

Galerie Lužánky

Středisko volného času
Lidická 50, Brno
www.luzanky.cz

Galerie Galapa

Běhounská 22, Brno
www.galapa.cz

Galerie Hády

Horníková 1, Brno
http://www.zshornikova.cz/galerie/

LUBOMÍR KERNDL – PŮJČOVNA SNŮ

Celá Kerndlova tvorba je postavena na schopnosti diváka vytvářet co nejrozmanitější asociace v interpretační oblasti. To vede k tomu, že dva různí diváci si mohou jeho jednotlivé artefakty interpretovat diametrálně odlišnými způsoby. Kouzlo asociativního přístupu k vnímání artefaktu, ať se už jedná o fotografii, sochu, či obraz, spočívá v tom, že buď celé dílo, nebo jeho detail vnímá to či ono, někdy i dost vzdáleně, připomíná. Protože však diváci jsou samostatné, zcela originální, individuálně se rozvíjející osobnosti, zákonitě musí dojít k různorodým přístupům celého procesu vnímání.

Při realizaci svých sochařských představ využívá Luboš Kerndl silné působení obrysu, který je jedním z velmi důležitých prvků jeho tvorby. Nezadatelnou úlohu zde však hraje i vnitřní prostor sochy. Systémem průhledů a kompozičních zkratk dostává jeho sochařské dílo velmi důležitou dimenzi, která právě úzce koresponduje s fenoménem světla, který je základní premisou jeho díla. Kontrast světel a hlubokých stínů vytváří hluboký estetický dojem jeho soch.

Toto v podstatě materiální světlo obklopující a prostupující jeho sochy je na druhé straně vyvažováno téměř nehmotnými fenomény ve sféře jeho fotografií. Právě zde vynikne bohatost valérů nejrůznějších, především barevných fenoménů v široké škále reálných světelných odstínů, až po zcela iracionální černé světlo uplatňující se hlavně v jeho malířské tvorbě. Do této sféry patří nepochybně i volně nakládání s epitetony světla pro vyjádření subtilních estetických a fantazijních interpretací. V Kerndlově pojetí pak může mít světlo nejrůznější přívlastky, které se vymykají striktně racionálnímu přístupu. Tyto přívlastky dodávají poetickou sílu jeho realizacím. V malířské tvorbě pracuje autor především s bohatou škálou struktur, jejichž latentní vlastností je, že v podstatě vyjadřují okamžik před pohybem. Právě toto vnitřní napětí je pro Kerndla charakteristické.

Václav Pajurek

Galerie HaDivadla
Lubomír Kerndl – Půjčovna snů
14. února – 30. března 2013

Divadlo U stolu uskutečnilo v rámci cyklu 12 hodin pro... (též Rozhled č. 3/2012) dvanactihodinovou výstavu Pavla Tasovského Tvary a barvy železa. Instalace soch na jevišti i v hledišti Sklepní scény byla v 19.30 provázána hudebně-literárním programem, zazněly zde verše J. H. Krchovského.

Divadlo U stolu – 12 hodin pro...
Pavel Tasovský – Tvary a barvy železa
22. dubna 2013 od 10 do 22 hodin

Občanské sdružení PROAUT uspořádalo výstavu obrazů dětí s autismem ze ZŠ Štolcova v Brně „Neobyčejný svět aneb Cesta za hranice barev“. Na vernisáži 4. dubna 2013 v 17 hodin vystoupili Markéta a Benjamin Levičkoví a Matěj Michal.

Galerie HaDivadla
Neobyčejný svět
4. dubna – 30. června 2013

JAKUB ČÁP – ČERNOBÍLÉ FOTOGRAFIE

Jakub Čáp (1984) pochází z jihomoravské Kuřimi a povoláním je reproduční grafik. Fotografii se začíná vážněji věnovat v roce 2007 s pořízením první digitální zrcadlovky. Předmětem těchto fotografických začátků je mu prostředí anglického Londýna, kde v té době pobýval. S pocitem, že digitální zpracování nenaplnuje jeho představy, přechází o dva roky později ke klasické metodě zachycování snímků na film s následným zpracováním ve fotokomoře. Jako vybavení mu slouží manuální 35mm zrcadlovka a zvětšovací přístroj nalezený na půdě prarodičů. Klasický proces vyvolávání, přinášející snímky s typickým zrnem a bohatou škálou tónů, se stává naplněním touhy po opravdové fotografii. Za použi-

tí téměř výhradně černobílého filmu pokračuje ve snaze o zachycení atmosféry dávno zapomenutých městských koutů či melancholicky naladěné přírody.

Mezi úspěchy lze zahrnout vítězství v soutěži o nejlepší lomo-fotografii z festivalu Gape Fest 2010, prodej několika fotografií na Brněnských jarmarcích a zájem přátel se smyslem pro krásné věci.

Na výstavě v prostorách Střediska volného času v galerii Lužánky jsou ke shlédnutí snímky zachycené na 35mm film, zvětšené na barytový papír klasickou mokrou cestou v domácích podmínkách.

Tematicky Vás snímky provedou zapomenutými kouty města, věčně rozbourěným pobřežím či smutnou krásou panenské přírody, které autor pořídil v letech 2009-2012.

Galerie Lužánky
Jakub Čáp – Černobílé fotografie
4. června – 28. června 2013

VŠICHNI JSME STVOŘENI Z LÁSKY (Erotismus nebo sexualita?)

Mezinárodní výstava surrealismu, kterou uspořádala česká surrealistická skupina *Stir Up* v rámci delšího cyklu výstav, měla vernisáž 6. května v galerii Katakomby. První byla zahájena v Muzeu Prostějovska dne 12. února 2013. V dubnu měla následovat výstava v Praze, která však byla díky neprofesionální a diletantismu majitelky galerie, dva dny před vernisáží zrušena. Toto však neovlivnilo pořádání dalších. Druhá realizovaná výstava měla vernisáž v galerii Katakomby 6. května a ještě v témže měsíci se přestěhovala do Muzea Vysočiny v Jihlavě, kde se v rámci Noci muzeí uskutečnilo zahájení (24. 5.) za velmi početného zájmu návštěvníků.

„První, kdo ze surrealistů použil pojem „erotismus“ byl roce 1923 Robert Desnos ve svém pojednání, kde definoval erotismus jako vše, co provokuje a vyvolává lásku a se sexualitou tvoří syntézu. Několik let po publikaci Bretonova prvního manifestu surrealismu, Louis Aragon vydává roku 1928 pod pseudonymem „LE CON D'IRENE“ a píše předmluvu k Apollinairovu románu „ONZE MILLE VERGES“. Tyto publikace, jejichž literární hodnota se vymykala běžné pornografii, však vyšly jen v malých bibliofilských edicích. V témže roce Benjamin Péret vydává „LES COUILLES ENRAGEES“, kde použil automatickou metodu, kterou považoval za více subversivní. Knihu censura

Vystavující:

Rafet Arslan (Turecko), Pavel Bezděčka (Česká republika), Josef Bubeník (Česká republika), Arnost Budík (Belgie), Miguel de Carvalho (Portugalsko), Zdeněk Cibulka (Česká republika), Cins (Turecko), Jan Dočekal (Česká republika), Aube Elléouët (Francie), Linda Filipová (Česká republika), Amirah Gazel (Kostarika), Jiří Havlíček (Česká republika) Martin Hronza (Česká republika), Alla Kovalska (Ukrajina), Lubomír Kerndl (Česká republika), Gabriela Kopcová (Česká republika), Josef Kremláček (Česká republika), Vladimír Kubiček (Česká republika), Henry Lejeune (Belgie), Rik Lina (Nizozemí), Miguel Lohlé (Kostarika) Luiz Morgadinho (Portugalsko), Jaroslav Marák (Česká republika), Ayse Ozkan (Turecko), Václav Pajurek (Česká republika), Zdeněk Piža (Česká republika), Pedro Prata (Portugalsko), João Rasteiro (Portugalsko), Tomas Rayner (Belgie), Pavel Řezníček (Česká republika), Walter de Rycke (Belgie), Enrique de Santiago (Chile), Artur do Cruzeiro Seixas (Portugalsko) SAM Schwimmer (Rakousko), Erszi Szabó Štefunková (Slovensko), Jiří Tichý (Česká republika), Ondřej Vorel (Česká republika), John Welson (Velká Británie), Jan Wolf (Česká republika)

ihned zabavila, zůstalo zachováno jen pár výtisků. Teprve v roce 1954 mohla znovu vyjít, tentokrát však jen pod změněným titulem „LES ROUILLES ENGAGEES“. V revui „La révolution surréaliste“ z roku 1925 jsou publikovány dvě ankety o sexualitě. Ty se o erotismu zmiňují, ale používají nový a módní výraz „sexualita“, který do Francie dorazil zároveň s psychoanalýzou. Teprve později se sporadicky objevuje několik hlavně poetických sbírek, z nichž vyniká především René Charův „Esprit poétique“ (1931), zde autor takřka otevřeně pojednává o erotismu. Tato Charova publikace ovlivnila i Salvadora Dalího, který navrhl surrealistům, aby vytvářeli objekty se symbolickou funkcí a s erotickou touhou. Teprve roku 1933 v 5. čísle „Surréalisme au service de la Révolution“ Dalí požaduje, aby se pojem erotismu nevztahoval jen na výrobu objektů. Pojem erotismu se začíná pozvolna uplatňovat. U příležitosti mezinárodní výstavy surrealismu v roce 1938 v Paříži vychází katalog výstavy jako stručný slovník surrealismu, kde pod heslem erotismus je „okázalá podzemní ceremonie“.

Arnost Budík

(text z katalogu k výstavě – kráceno)

Nahoře: Amirah Gazel – *Uzamčená tajemství*

Vlevo: Václav Pajurek zahajuje výstavu

Dole: Aube Elléouët – *Vize Tězeovy*

Galerie Katakomby

*Všichni jsme stvořeni z lásky
(Erotismus nebo sexualita?)
6. května – 22. května 2013*

Můžete otevřít, co otevřít jde. Tak znělo motto výstavy studentky FAVU VUT v Brně Marie Lukáčové, která svůj vizuální koncept Město představila v galerii Lužánky. Kartonové kra-

bice byly seskládané do podoby moderního města. Některé šly otevřít, jiné nikoli. Návštěvníci výstavy tak mohli nahlížet do domů, vlastně životů a osudů jeho obyvatel.

Galerie Lužánky

Marie Lukáčová – *Město*
7. května – 30. května 2013

„Galerie Třináctka“ je situována do prostor historického objektu panského domu, který je součástí areálu Staré radnice. Stará radnice je nejstarší světskou památkou města Brna a jednotlivé objekty jejího areálu jsou zapsány ve státním seznamu kulturních památek. Pravidelné informace o výtvarných počinech bývají zveřejňovány na webových stránkách www.trinactkabrno.cz a na facebooku.

Umělecký klub s posezením u vína

V těchto historických prostorách s prezentací minulosti, současnosti a s výhledy do budoucnosti se daří iniciovat také umělecký klub. Klub umožňuje známým, nebo nadějným umělcům, vystavovat svá díla a současně se setkávat, inspirovat se a vyměňovat si podněty pro realizaci další kulturní a umělecké činnosti. Realizujeme besedy, diskusní fóra, tiskové konference a přednášky pro odbornou i laickou veřejnost. A to vše u skvělého moravského vína od „Doktora vino – Ladislava Harašty“, známého mecenáše a vinnalce.

Co se nám v poslední době zadařilo...

Konec roku 2012 byl věnován v listopadu podpoře předvánoční benefiční aukce Nadace Veronica. Pro galerii bylo poctou, že

právě v jejích prostorách se v roce 2012 uskutečnila výstava k 10. ročníku benefiční aukce. Svá díla vystavila a do aukce věnovala řada celostátně i regionálně významných umělců (Olbram Zoubek, Zdena Höhmová, Rudolf Brančovský, Pavel Hayek a další).

A v prosinci galerie završila rok 2012 předvánoční výstavou fotografií, obrazů a šperků – svá díla vystavili Martin Frind, Jiří Tichý, Vladimír Kiseljov, Kateřina Dubovcová, Milan Obrdlík, Bohuslava Olešová, Blanka Šperková, Zdeňka Tillová...

Uteklo to a jsme v roce 2013

Rok 2013 nastartovala galerie v lednu výstavou **...bez názvu...** fantaskních akvarelů a geometrických obrazů Pavla Hermana a výstavou obrazů **...snová krajina...** kombinovaných se smaltem Radky Filipové. Pavel Herman je malíř a hudebník, zpěvák ve skupině Metalurg, Radka Filipová je mladá umělkyně, která osobitou technikou kombinující smalt a malbu vytváří pozoruhodné obrazy plné barev a zvláštních nálad. Tímto ojedinělým způsobem tvorby vznikají zajímavá díla charakteristická svou plastičností a barevností. *(Stručná informace o těchto výstavách byla již publikována v Rozhledu č. 4, 30. ledna 2013.)*

Měsíc březen galerie zasvětila výstavě **...ve víru revíru...** avantgardního a talentovaného Radka Michálka. Jeho netradiční obrazy utvářené zvláštní technikou vrstvení barev a materiálů zachycují místa silných osobních zážitků, místa setkání barvy s plochou. Ve vyprázdňené městské krajině taková tajná, temná místa, podchody, tunely a mosty existují nejen jako domovy nočních jezdců. V obrazech ta místa ožívají metafyzickou ozvěnou ticha. Párují je, vznikají dvojice bratrů a sester, vznikají vztahy podobné těm mezi mužem a ženou a připomínající starý čínský symbol života.

Plynule přecházejí v další skupinu pláten. Přesouvají se z otevřených ulic do intimnějších koutů zahrady. Do okem postřehitelné agroindustriální scenérie věcí na pomezí smetí. Dominují průhledy mezi polorozpadlé boudy. Tam, kde vládne duch bezčasí.

V dubnu jsme pokračovali výstavou maleb **...Kopí a Grál...** inspirovaných hudbou a symbolikou Walladimira Arady Kiseljova *(dole foto z vernisáže)*. Interdisciplinární tvůrce v oborech malby, nástěnné malby, scénografie, režie, performance a artetera-

KREATIVNÍ CENTRUM KULTURY A VZDĚLANOSTI

pie, jehož díla vznikají v úzkém propojení hudby, barvy a pohybu Ducha v prostoru. Zachycuje svým dílem proud energie, který pramení z jeho osobního pochopení a prožití hudby a různých mytologií, pohádek a symboliky. Snaží se svým dílem pozitivně působit na společnost a vnášet energické duchovní impulzy do všedního života svého okolí. Proto realizuje často díla ve veřejném prostoru, ať už jako nástěnnou malbu, performance nebo výstavu maleb.

Zadařil se i květen výstavou **...Česká krajina, Natura Morta a knižní obálky...** Jde o soubory fotografií Jaroslava Fišera, mistra fotografie, pedagoga na škole reklamní a umělecké tvorby Michael a bývalého ředitele Pražského domu fotografie, s bohatou vystavovatelskou historií. Soubor Česká krajina, postřehy autora jak se krajina kolem nás mění a jak si s ní lidé pohrávají a zasazují do ní neony, billboardy, poutače a přizpůsobují svému účelu, přičemž na ní neberou ohled. Autor se snaží lehce ironizovat to, co s krajinou provádíme. Na fotografiích jsou místa, která jsou trochu obskurní, westernové městečko, technopárty na krásném místě či třeba středověkou tvrz, kterou si někdo staví o víkendech a další prazvláštní změny. Soubor Natura Morta po povodních autora zaujal starý vyplavený Fiat Fiorino na vrcholku hromady odpadků a naplavenin,

kteří připomínal stará zátiší a přivedl ho na nápad vytvořit celý soubor na dané téma. Aby jej odlehčil, zarámoval fotografie do textů popisujících nesmyslné lidské rekordy. Poslední soubor Knižní obálky zachycuje fotografie pro obaly knih. Je to zvláštní disciplína stojící na pomezí volné a užité tvorby. Měl by v nich být patrný výtvarný rukopis, ale musí také akceptovat námět a styl autora textu. Obálky autor vytvořil především pro vydavatelství Odeon, ale také pro vydavatelství Mladá Fronta, Hejkal, Trafika či italské Bulzoni.

Čím ještě se můžeme pochlubit...

V dubnu 2013 jsme se podíleli na výstavě „Donekonečna“ spojená s benefiční aukcí panenek pro projekt UNICEF v Křížové chodbě na Nové radnici.

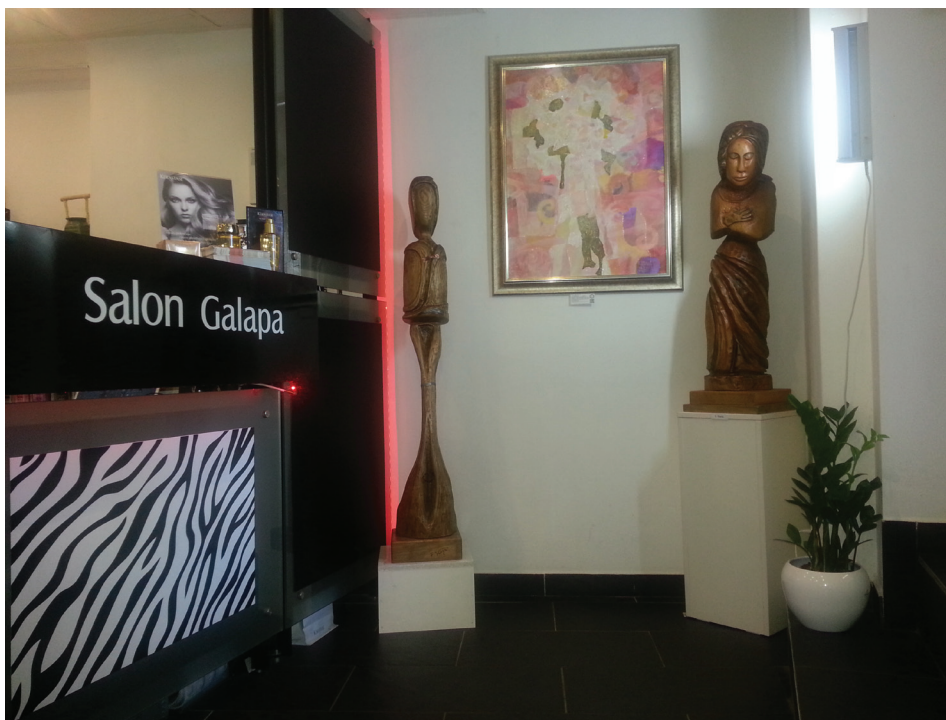
Pomoc... jedno slovo, ale veliký čin. Spojení rozdílných světů – o tom vyprávěla výstava Donekonečna a to bylo také tématem všech doprovodných akcí k výstavě. Výstavu „Donekonečna“ pořádala Galerie AzeReT, zastoupená galeristkou, herečkou, autorkou paní Terezou Herz Pokornou. Spolupředatelem výstavy byla Galerie Třináctka, zastoupená ředitelkou Jiřinou Nehybovou. Záštitu poskytl primátor města Brna pan Roman Onderka. Svá díla vystavovala známá brněnská výtvarnice Bohuslava Olešová (*foto vpravo*) a významný pražský fotograf, mistr fotografie Jaroslav Fišer. Vernisáž k výstavě moderoval a aukci vedl moderátor Karel Voříšek (*obrázky dole*).

Součástí vernisáže byla benefiční aukce panenek pro projekt UNICEF „Adoptuj panenku a zachrániš dítě“ za účasti ředitelky Pavly Gomby. Cílem bylo získat finanční prostředky pro celosvětové očkovací kampaně. Panenky pro benefiční aukci poskytují významné osobnosti, profesionální výtvarníci, herci, zpěváci, módní návrháři, úspěšní podnikatelé, zástupci prestižních institucí aj. První benefiční aukce se konala v roce 2003 a od té doby se úspěšně opakuje každý rok. Přináší záchranu života jedněm a veliké potěšení druhým, protože ti, kteří pomáhají, získají vždy něco zpět. Pocit velkého štěstí je například jedním z darů, který dostávají všichni, kteří podají pomocnou ruku těm,

kteří ji potřebují. V Praze vnikla tradice krásných, příjemných večerů, kde se setkávají lidé s otevřeným srdcem, ať už se přímo účastní aukce, anebo pouze se skleničkou v ruce sledují její průběh. Hezký pocit u srdce mají všichni a o to autorům výstavy a celého slavnostního večera jde. Proto se rozhodli přenést tuto krásnou tradici také do hlavního města Moravské metropole Brna a uspořádat aukci panenek UNICEF v nádherném prostoru Křížové chodby Brněnské radnice. Zde poskytli do aukce panenky následující významné osobnosti: galeristka a herečka Tereza Herz Pokorná, režisér Jan Hřebejk, herec Jiří Bartoška, zpěvačka, skladatelka a herečka Olga Lounová, majitel vinotéky Doktor víno Ladislav Harašta, bývalá ústavní soudkyně Eliška Wagnerová, výtvarnice Bohuslava Olešová, šperkařka, výtvarnice a režisérka Blanka Šperková, mistr fotografie Jaroslav Fišer, malíř, scénograf a režisér Vladimír Kiseljov.

GALERIE GALAPA

Galerie GALAPA je již druhým rokem velmi navštěvovanou a vyhledávanou všemi příznivci umění. Nachází se v nekonvenčním kadeřnicko-kosmetickém Saloně Galapa na ul. Běhounská 22, v pasáži Typos v Brně, tel. 720 532 740. (www.galapa.cz)

Je přístupná pro každého návštěvníka denně od 9-19 hod. Spojení galerie a salonu ocení i klienti, kteří se k nám přicházejí zkrášlit. Naším cílem je vytvořit příjemné prostředí nejen pro naše klienty, ale i pro umělce, kteří u nás tato svá umělecká díla vystavují. Vybíráme si kvalitní práce umělců, o kterých si mys-

líme, že osloví i širokou veřejnost a mají již nějaký ohlas. Co se týče služeb salonu, nabízíme veškeré kadeřnické práce – hlavně kúru Keratin shot na poškozené vlasy, masérské služby přímo od egyptského maséra, přístrojovou lymfodrenáž se zábaly, cvičební vibrační plošinu Flabelos na hubnutí a zpevňování celé postavy, permanentní make up od jedné z nejlepších tatérek v Brně, ale také aplikaci semipermanentních řas Emporio lashes od naší velmi žádané kosmetičky, která Vám pomůže vyhladit vrásky nebo vyléčit zanedbané akné. Jako jedna z mála umí pracovat i s alergiky a atopiky.

Momentálně v našem saloně vystavujeme díla od břevlavského sochaře Františka Vargy a brněnského malíře Mgr. Radovana Krause. Výstava potrvá až do 31. srpna 2013, proto Ti, kteří jste zatím tuto výstavu ještě nestihli zhlédnout, máte ještě možnost.

Sochař **František Varga**, se narodil 10. 9. 1958 v Prešově a již od raného věku šel ve šlépějích svého dědečka výtvarníka, přestože se vyučil strojním mechanikem. V průběhu života se však ve své tvorbě stále zdokonaloval různými kurzy a školeními i v zahraničí. Tvoří hlavně ze dřeva, kovu a kamene. Jeho sochy jsou živoucí a mají opravdové kouzlo, které chytí za srdce. Pan Varga se může pochlubit výstavou v New Yorku na Manhattanu v r. 2010, ale taktéž dalšími výstavami v Matzenau a Hohennau v Rakousku, v Senátu v Praze, a mnoha dalšími zajímavými v Čechách, na Moravě i na Slovensku. (www.fvarga.bvx.cz)

Malíř **Mgr. Radovan Kraus**, se narodil 29. 5. 1966 v Trutnově, vystudoval pedagogickou fakultu MU v Brně se zaměřením na výtvarnou výchovu, kde ho vyučoval akademický sochař Dalibor Kyzlink a prof. Leonid Ochrymčuk. V jeho tvorbě převládají abstraktní díla a určitým protipólem k této abstrakci je pak realistická malba portrétů, které lze u nás v saloně objednat a namalovat podle fotografie. Díla, vytvářená akrylem na plátně, jsou výrazně barevná a jedinečná. Malíř absolvoval stáže v Rusku i v Izraeli a od roku 2011 pravidelně vystavuje v Čechách a na Moravě. (www.kraus-art.eu)

Bylo nám ctí vystavovat tato díla, ale i díla dalších umělců jako je malířka Ivana Barazi, Míla Sklenářová, Eva Šotnarová a malíř mystických děl Jaroslav Sklenář. Na další výstavě, jejíž vernisáž proběhne 4. září 2013 v 18 hod., se můžete těšit na obrazy od Lubomíra Stejskala.

Galerie Galapa
František Varga – sochy
Radovan Kraus – malba
29. května – 31. srpna 2013

Miroslav Štolfa – Ohnivá znamení, 2013, akryl

Zájem o svět technologizované západní civilizace přivedl tvorbu Miroslava Štolfy až k podstatným otázkám po lidském údělu daleko přesahujícím prosté konstatování vztahu člověka, stroje a techniky vůbec. Svou výsostně malířskou a kreslířskou tvorbou tak již dávno přestoupil rámec

Galerie Provázek

Miroslav Štolfa – Rozhraní skutečna
7. března – 30. dubna 2013

Jiří Zykmund – expozice v galerii Provázek

všechno skutečně tak, jak má být? Nejednoznačnost, kterou v sobě Centrální šatna skrývá, tak navozuje schizofrenní situaci lehkého úsměvu a smutku, naděje a prázdnoty. Těžko předvídat, která z těchto dvou poloh u diváka zvítězí. (Evžen Sobek: text k Jiřímu Zykmundovi – kráceno)

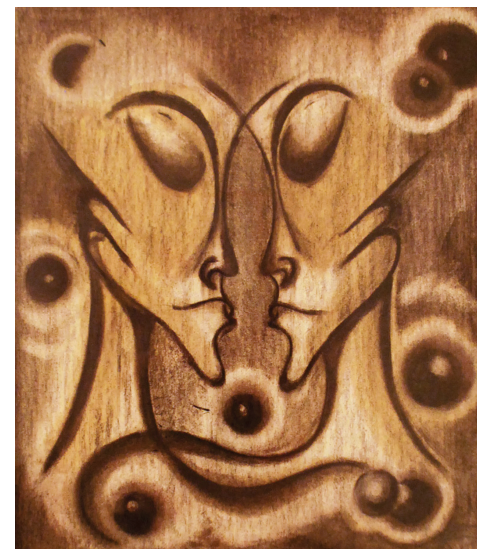
Galerie Provázek

Jiří Zykmund – Centrální šatna
2. května – 22. června 2013

Na počátku 20. století probíhal výzkum, který spočíval ve vážení lidského těla těsně před smrtí a následně těsně po skonání. Zjištěné výsledky uváděly, že pacient přesně v okamžiku smrti ztratil na váze v průměru 21 gramů. Vědci se v té době domnívali, že by to mohla být právě váha lidské duše. Na základě těchto poznatků, které dnes moderní věda popírá, vznikl v roce 2003 film 21 gramů, který se mimo jiné touto tematikou nechal inspirovat. Duše, ať už něco váží

či nikoli, je v tvorbě Kateřiny Dubovcové patrná v každém jejím díle, jde-li o starší tvorbu, převážně malbu a grafiku, nebo o tu novější, o fotografie a koláže. S obdivuhodnou lehkostí dokáže pracovat s uhlím, pentelkou, štětcem, anebo fotoaparátem. Výstava není pouze o fotografiích, jak by se mnozí mohli domnívat, ale i o dílech starších, které i po tolika letech existence mají dnes svoji premiérovou výstavu. Jsem skutečně ráda, že jsme Kateřinu po delším přemlouvání přesvědčili, že i díla z jejího „obýváku“ by mělo vidět více lidí, než jen její nejbližší přátelé a rodina. Nedivím se jejím obavám, protože si plně uvědomuji, že každý umělec předvádějící svou tvorbu okolí, před ním stojí takřka nahý. Emoce, které většina lidí prožívá v soukromí doma a v tichosti, Kateřina přenáší do svých fotografií a maleb. Sice nejsem znalec, ale tyto emoce z jejich děl cítím a velmi hluboce vnímám. Vždy více ocením, když mi doma na stěně bude viset obraz s emocí od netoliko známého umělce, než-li drahá díla z nejprestižnějších galerií, ze kterých necítím vůbec nic... Jen jejich finanční hodnotu... To, co vypovídají její fotografie, není výsledkem týdenní práce, ale svědčí

Kateřina Dubovcová – Bliženci, kresba

o tom, že se Kateřina umí dívat, umí přijímat rady, umí poznávat, a hlavně umí vidět to, co ostatní vidět na první pohled nemusejí. Tak jako my se snažíme pochopit osobnost a dílo Kateřiny Dubovcové a skrze ni i samou podstatu duševní či umělecké tvorby, tak i ona se snaží porozumět nám, místu ve kterém žijeme. V tomto všestranně naplňujícím vztahu totiž tkví podstata uměleckého díla – a umělecké duše.

Eva Pivcová (z úvodní řeči – kráceno)

Galerie Katakomy

Kateřina Dubovcová – 21 gramů duše
6. března – 30. dubna 2013

Výstava dřevěných opalovaných soch probíhá v Galerii Hády. Miroslav Burša je brněnský rodák a se dřevem pracuje již od svých čtrnácti let. Ve své tvorbě převážně používá technologii opalování plamenem a leštění. Sochy působí plastičtěji a dávají plně vyniknout složitosti jejich tvarů. Někdy je kombinuje s dalšími materiály – kov, sklo, kámen a podob.

Galerie Hády

Miroslav Burša
Dřevěné opalované sochy
16. května – 20. června 2013

ROZHLED – informace o výstavách ve městě Brně, které se uskutečnily či právě probíhají
Registrováno pod ev. číslem MK ČR E 21246. Hlavní editor: Josef Bubeník; vydává nakladatelství STYLOS, IČO 68623631, Nová Ves 71, PSČ 664 91 ve spolupráci s CED p.o., Zelný trh 9, Brno, ředitel CED: Petr Oslzlý; manažer Projektu CED: Ondřej Navrátil; foto: Archiv CED, Petr Baran, Kateřina Dubovcová, Vladimír Kubiček. © STYLOS a CED, p. o., 2013
www.irozhled.cz, inforozhled@email.cz

ZBYŠEK MACHÁČEK – HLEDÁNÍ

Zbyšek Macháček se narodil v Děčíně, vystudoval rybářské učiliště, později zoo-technickou nástavbu. Po vojně ho jeho profese zavedla do Vodňan v Jižních Čechách, kde pracoval ve Výzkumném ústavu rybářském. Tam také v devadesátých letech začal aktivně tvořit, otevřel svoji vlastní galerii a věnoval se malbě a plastice. V současné době žije v Lísce u České Kamenice, kde se svojí přítelkyní Janou provozuje opět svoji vlastní galerii, ve které vystavuje a prodává práce své i práce jiných výtvarníků.

Jako výtvarník je Macháček samouk. Věnuje se mnoha technikám, kresbě, akvarelu, plastice, především však olejomalbě, která nejvíce vyhovuje jeho uměleckým záměrům, a ve které se svojí vlastní pílí,

samostudiem a praxí dopracoval k obdivuhodné virtuositě, v některých polohách ne nepodobné malbě starých mistrů.

Nelze přehlédnout, že východiskem Macháčkovy tvorby je východisko surrealistické. Je tedy Macháček surrealistou? Je i není. V jeho ranné tvorbě bychom jistě mohli vystopovat vliv surrealistických malířů, zejména Dalího, který je jeho oblíbencem, brzy se však vydává svojí vlastní cestou, cestou své vlastní inspirace a imaginace. Dnes bychom myslím jeho styl mohli nazývat spíše fantaskním či poetickým hyperrealismem. Žádné vyhržené vnitřnosti stékající na šicí stroje a jiné podobné výlevy nečistého podvědomí, tolik oblíbené u surrealistických malířů u něho nenajdeme. Macháček má rád krásu

a světy jeho obrazů jsou plné něžné poezie, jemného humoru a tiché nostalgie. Má rád krásu květiny, suchého listu, krásu ženského těla, lodního šroubu, nebo třeba kliky od dveří. Staví však tyto všem známé věci do nových nečekaných souvislostí, aby je ozvláštnil a tím vytvořil novou poetickou realitu a dal těmto „obyčejným věcem“, které jsou však ve skutečnosti velmi neobyčejné, nový význam. Důležitou součástí jeho obrazů je také jejich název, který je často slovní hříčkou, která divákovi napoví, kudy se má ubírat jeho fantazie.

Macháčkovým snad nejoblíbenějším tvarem, který se v mnoha variacích stále opakuje v jeho obrazech, je spirála šnečí ulity, jeden z nejkrásnějších výtvorů přírody vůbec. Jako by ho něčím stále fascino-

vala. Jistě také ne náhodou, se jeho galerie jmenuje U šneka. Prozradím Vám to, přátelé, myslím, že jsem na to přišel. Tím šnekem, je on sám. Je to šnečí muž, který se jen na okamžik inkarnoval na tuto planetu, aby nám předal poselství o dokonalosti spirály, aby se poté vrátil na svou rodnou planetu, kde na něho jistě čeká jeho dům, ve tvaru obří šnečí ulity, stojící v rudých písečných dunách nekonečných obzorů, tonoucích ve fialově zelených oparech západů vzdálených sluncí jiných vesmírů. Važte si, přátelé, tohoto setkání. Šnečí lidé jsou velmi vzácní. A plaší.

*Pavel Pavlíček
(z katalogu Zbyška Macháčka – kráceno)*

Vlevo nahoře: autor Zbyšek Macháček na vernisáži spolu s Jiřím Kuželkou, který výstavu zahajoval.

Vlevo: Příběh z hovadince, olej na plátně, 2009

Nahoře: instalace v galerii Katakomy.

Galerie Katakomy
Zbyšek Macháček – Hledání
30. května – 30. června 2013